

1. Een frappante overeenkomst

Al vanaf de Starzondag, eind september, denken we na over het jaarthema 'Aan tafel'. En wij zijn niet de enigen die dat doen, ook landelijk is dat het jaarthema van de Protestantse Kerk. Steeds gaat het over maaltijden, en die zijn er veel in de Bijbel. Mooi dat we ook in de gemeente op verschillende momenten met elkaar kunnen eten, bijvoorbeeld volgende week: het Paasontbijt. Vandaag is de zevende dienst rondom dit jaarthema, en vanmorgen bereiden we ons ook voor op de viering van het Heilig Avondmaal, komende vrijdag, Goede Vrijdag. En zeker nu, aan het begin van de Stille Week, als we nadenken over een maaltijd en we bereiden ons voor op de viering van het Heilig Avondmaal, is het volkomen logisch dat we ons richten op die Paasmaaltijd, waar Jezus aan tafel gaat met Zijn discipelen, en waar Hij ook het Heilig Avondmaal instelt. En toch, toen ik nadacht over deze dienst, zat het me niet lekker als we niet het Evangelie van Palmzondag zouden lezen. Want dat is het vandaag: Palmzondag, of Palmpasen. Op deze zondag gaat het in de traditie van de kerk altijd over de intocht in Jeruzalem. In feite schakelen we aan het begin van de Stille Week, op weg naar Pasen, weer even helemaal terug en we lezen deze week dat hele Lijdensevangelie vanaf de intocht in Jeruzalem tot de kruisiging op Goede Vrijdag en de opstanding op Pasen. Dit jaar doen we dat niet in de Stille Weekvieringen, daarin laten we ons leiden door het jaarthema, 'Aan tafel', maar je kunt het wel doen in je eigen stille tijd, je eigen tijd met God. En zo kwam ik op die twee bijbelgedeelten: de intocht in Jeruzalem, Markus 11, en de Paasmaaltijd, in Markus 14. En toen ik die twee bijbelgedeelten naast elkaar legde, zag ik opeens een frappante overeenkomst. Kijk maar even mee, als je een Bijbel bij de hand hebt. Markus 11: 1: 'En toen zij Jeruzalem naderden, bij Bethfagé en Bethanië, dicht bij de Olijfberg, zond Hij twee van Zijn discipelen uit, en zei tegen hen: Ga naar het dorp dat voor u ligt...' En vervolgens Markus 14: 13: 'En Hij stuurde twee van Zijn discipelen eropuit en zei tegen hen: Ga de stad in...' In het Griekse origineel is het een zinsdeel van elf woorden die exact hetzelfde zijn: 'Hij stuurden twee van Zijn discipelen erop uit en zei tegen hen: Ga naar...'

En let er ook maar eens op hoe het verder gaat. In allebei de gevallen voorspelt Jezus wat er zal gaan gebeuren. De discipelen zullen mensen tegenkomen: de mensen bij de ezel, en later de man met de waterkruik. Jezus voorspelt wat de mensen bij de ezel zullen zeggen, en ook wat de man met de waterkruik zal doen: dat hij voor hen uit zal lopen naar het juiste adres. En vervolgens is het in beide gevallen zo dat iemand van harte bereid is om iets uit te lenen aan Jezus. De Meester mag de ezel gebruiken en Hij mag de bovenzaal gebruiken. Het is een frappante overeenkomst!

Je vraagt je ook af, in beide gevallen, of Jezus van te voren al afspraken heeft gemaakt met de eigenaar van die ezel, en met de eigenaar van die bovenzaal. Dat wordt niet helemaal duidelijk. Het kán, maar het hoeft niet. Bij die ezel krijg ik de indruk dat Jezus het niet vooraf heeft besproken. De discipelen moeten gewoon die ezel losmaken en meenemen, en als iemand bezwaar maakt is die éne zin voldoende: 'De Heer heeft het nodig.' Blijkbaar weet de eigenaar dan dat het gaat om Jezus, en kennelijk is het dan meteen goed. Bij die bovenzaal ligt het misschien anders: die zaal is al helemaal ingericht voor deze groep mensen. Misschien heeft Jezus daar inderdaad afspraken over gemaakt. Maar het kan ook heel goed zijn dat iemand die véél van Jezus houdt dit al op zijn of haar hart heeft gekregen. Iemand die gedacht heeft: 'Natuurlijk

komt Jezus naar het Paasfeest. Weet je wat? Ik maak vast een zaal klaar voor Hem en voor Zijn discipelen.' En het is sowieso heel wonderlijk dat Jezus al van te voren weet, dat preciés op het moment waarop de twee discipelen de stad binnenkomen, die man met die waterkruik hen tegemoet komt.

2. Jezus Zelf heeft de regie, en Hij schakelt ons in

Wat gebeurt hier? Zie je het? Zie je wat er gebeurt? Die twee discipelen moeten voorbereidingen gaan treffen, maar wat zij gaan doen is al voorbereid door Jezus! Jezus Zélf is de grote Regisseur. Met goddelijke voorzienigheid heeft Hij alles al geregeld. Met koninklijk gezag gaat Hij Zijn weg naar het kruis. Als Hij een ezel nodig heeft, dan wordt die ezel Hem met liefde uitgeleend. En als Hij een zaal nodig heeft, dan wordt die zaal met toewijding voor Hem klaargemaakt. Alles ademt hier Zijn goddelijke macht. En alles ademt óók Zijn gehoorzaamheid, Zijn overtuigde wil om de weg te gaan naar het kruis. Want dáárvoor is Hij gekomen! Dáárvoor heeft Zijn Vader Hem geroepen. Dáárvoor is Hij naar deze wereld gekomen. Dáárvoor is Hij nu naar Jeruzalem gekomen. Want het is nú de tijd. Heel lang heeft Jezus gezegd: 'Mijn uur is nog niet gekomen.' Maar nu is Zijn uur wél gekomen.

Dit is uw Verlosser! Dit is jouw Redder! Jezus, die op geen éneke wijze probeert om het lijden te ontvluchten. Jezus, die met de beslistheid van een Koning Zijn weg gaat naar Golgotha. Laat nóóit iemand je wijsmaken, dat Jezus een tragische held was. Iemand die het zo goed bedoelde, maar die in verkeerde handen viel. Iemand die te vroeg gestorven is, vermoord om Zijn idealen. Nee, Hij ging deze weg bewust, en Hij deed het voor jou! Voor mij! En als Hij het bewust heeft gedaan, dan hoeft je dus ook niet te twifelen aan Zijn genade. Weet je wat Paulus schrijft, in Romeinen 5, vers 6 en verder? 'Toen wij nog krachteloos waren, is Christus op de bestemde tijd voor goddelozen gestorven. Want bij hoge uitzondering zal iemand voor een rechtvaardige sterven; hoogstens immers heeft iemand de moed om voor de goede mens te sterven. God echter bevestigt Zijn liefde voor ons daarin dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren.' Jezus heeft dat héél bewust gedaan. Hij heeft héél bewust Zijn leven opgeofferd voor zondige mensen. Hij wíst wat Hij deed. En daarom mag je écht bij Hem komen, met ál je zonden, ook als je voortdurend faalt, elke keer weer. Als je denkt: 'Ik kan onmogelijk nog bij God aankomen.' Als je geweten je aanklaagt: ga naar Jezus!

En zoek ook hulp! We hebben niet voor niets elkaar gekregen. Vorige week hebben we het gehad over onze kwetsbaarheid, en dat we er zijn om elkaar te helpen. Als jij nou pornoverslaafd bent, kom er dan mee voor de dag. Er zijn er beslist meer, en je kunt elkaar helpen. Of als je werkverslaafd bent, of je krijgt je leven niet goed op de rails, of je voelt de verleiding, de zuigkracht van het geld. Of als er in je geschiedenis een zwarte bladzij is, waar je geen raad mee weet. Ga áltijd naar Jezus, Hij is bewust de weg gegaan naar Golgotha, Hij is bewust voor zonderen gestorven. En zoek óók iemand anders op. Iemand die je vertrouwt. Want op die weg naar het kruis schakelt Hij mensen in: twee keer een tweetal. Dat is niet voor niets: het is goed om dingen samen te doen, Jezus laat je niet alleen aanploeteren. Ik vind dat zó mooi! In dat grotere kader, dat helemaal door Jezus Zélf is voorbereid, schakelt Hij mensen in om Hem te dienen, om uit te voeren wat Hij voor ogen heeft. Dat is een prachtig beeld, ook voor je eigen leven. Zó mag je leven. Je mag je laten inschakelen door Jezus, maar niet als een ontdekkingsreiziger, die een totaal onbekend gebied binnenkomt en alles maar moet uitzoeken. Nee, Jezus hééft het allemaal al voorbereid. Jij mag de weg gaan die Hij wijst, al weet je lang niet altijd meteen wat die weg is, al moet je soms heel lang zoeken en proberen. Als jij biddend je weg gaat, dan zál het goed komen, Hij zal je inschakelen in Zijn grote plan. Misschien hoort het er juist wel bij, zo'n periode dat je zoekt, dat je het allemaal niet weet. Ook daardoor kan Hij je vormen, en je leren wat afhankelijkheid is. Maar raak niet in paniek als je niet goed weet wat de weg is, als je zoekt en probeert. Jezus overziet het wél, en Hij zal je leiden. Ook hierover schrijft Paulus iets heel moois, in Efeze 2. Daar staat, in

vers 10: 'Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.' God heeft het allemaal van te voren voorbereid, en wij mogen erin wandelen, net als die twee discipelen, die vooruit gestuurd worden om alles te doen wat Jezus al voorziet en heeft voorbereid.

Zo mogen we ook toelevan naar het Heilig Avondmaal. Jezus Zelf is de Gastheer, niemand anders. En natuurlijk, die tafels moeten hier nog wel worden klaargezet, het brood moet nog worden gesneden, de wijn moet nog worden ingeschonken, maar het Avondmaal Zelf is al ingesteld door de Here Jezus. Hij is ons al vóór.

Het Heilig Avondmaal is al klaar voor ons... maar zijn wij ook klaar voor het Heilig Avondmaal? Zijn er dingen die je nog goed moet maken? Met God, of met iemand anders? Doe het! Wacht er niet mee! Want Jezus staat klaar, als Gastheer, en net als die twee discipelen wordt ook jij erop uitgestuurd om alles uit te voeren wat Hij al heeft voorbereid. Als je een ruzie bij wilt leggen: doe het! Wacht er niet mee. Als je al steeds een plan hebt om iets voor God te doen, of iets voor een ander: doe het! Aarzel niet langer. Als je een knoop moet doorhakken en je weet eigenlijk wel wat de wil van God is: doe het, wacht niet langer!

3. Pasen: een nieuw begin, omdat Jezus stierf

Twee discipelen worden erop uitgestuurd om de Paasmaaltijd voor te bereiden. Lukas vertelt dat het Petrus en Johannes zijn. Zij moeten een lam gaan kopen, een Paaslam. Daarmee moeten ze naar de tempel, en het dáár laten slachten, want dat mocht alleen in de tempel. En zo kunnen ze dan verder die maaltijd voorbereiden. Jezus zegt, in Markus 14: 15: 'De eigenaar van het huis zal u een grote bovenzaal wijzen, volledig ingericht en klaar; maak het Pascha daar voor ons gereed.' Wat betekent dat, die woorden 'volledig ingericht en klaar'? Die woorden hebben een duidelijke betekenis. 'Volledig ingericht', dat wil zeggen dat er rustbedden staan, rondom een tafel. Mensen in die tijd gingen aanliggen, ze lagen aan tafel.

En dat woordje 'klaar', dat heeft ook een uitgesproken betekenis. Want wanneer was een ruimte 'klaar' voor het Paasfeest?

Wanneer is nog steeds een ruimte 'klaar' als een Joodse familie daar Pesach wil vieren? 'Klaar', dat wil zeggen: 'gereinigd van zuurdeeg'. Want bij de Paasmaaltijd mag geen gezuurd brood gegeten worden, het hele huis moet schoongemaakt zijn, dat er geen kruimels meer liggen van gezuurd brood, brood dat gerezen is. Je kunt dat nakijken in Deuteronomium 16: 4. Daar staat: 'Er mag bij u zeven dagen lang geen zuurdeeg gezien worden, in heel uw gebied.' Dus alle Joodse huizen worden voorafgaand aan Pesach, aan het Paasfeest, grondig schoongemaakt.

Het ongezuurde brood bij de Pesachmaaltijd, de matses, die zijn een symbool van de haast waarmee het volk Israël wegtrok uit de slavernij van Egypte, er was geen tijd om het deeg te laten rijzen. Daarom die matses, ongezuurd, hard brood.

Nog even over dat zuurdeeg: wat is dat nou eigenlijk? Zuurdeeg is oud deeg, dat je laat liggen, dan wordt het zurig. En als je het dan vermengt met nieuw deeg, dan gaat dat nieuwe deeg rijzen. Daar bak je dan brood van, maar je houdt een klein beetje deeg achter, dat wordt dan weer het zuurdeeg voor het volgende brood. Zo gaat het door, het is een soort keten.

Maar die keten wordt verbroken vóór Pasen. Dan moet ál het zuurdeeg wég zijn. Grote schoonmaak. En daar zit een diepe symboliek in. Want zo is het ook met zonde. Zonde zet zich vaak voort, in een keten. Van het één komt het ander. En het gaat vaak door van de éne generatie op de andere. Denk maar aan criminaliteit of misbruik of een foute opvoeding. Ik heb al zo vaak mensen horen zeggen: 'Ik wil dat het bij mij stopt! En dat het niet doorgaat bij mijn kinderen.'

Zuurdeeg is een symbool voor zonde, zonde die alles aantast, zoals zuurdeeg het hele brood laat rijzen. Jezus zegt in Markus 8: 15: 'Kijk uit, pas op voor het zuurdeeg van de Farizeeën en voor het zuurdeeg van Herodes.' Dat is een verkeerde manier van denken, die kun je ook doorgeven van vader op zoon en van moeder op dochter. Maar op Pesach, op Pasen wordt de keten verbroken! Waarom? Omdat het Paaslam wordt geslacht! Omdat Jezus sterft aan het kruis!

Hoe bereid jij je voor op Goede Vrijdag en Pasen? Joodse mensen maken álles schoon, weg met het zuurdeeg! Wat doe jij? Maak jij je leven schoon? Weg met dat zuurdeeg! Misschien verlang je er wel naar, dat éindelijk die keten van zonde verbroken wordt. En weet je, als je daarnaar verlangt, dan heb ik goed nieuws. Want wat lezen we hier? Petrus en Johannes moeten de Paasmaaltijd gaan voorbereiden. Maar wat zegt Jezus? 'De man die jullie tegenkomen zal jullie een bovenzaal wijzen, die al gereinigd is!' 'Volledig ingericht en klaar!'

Hoe leef je toe naar het Heilig Avondmaal? Hoe bereid je voor op de maaltijd met Jezus? Natuurlijk, waar het om gaat is dat je leven op orde komt, schoon! Maar dit is het Evangelie: de bovenzaal is al klaar! Het zuurdeeg is al weg. Want dát is de boodschap van Pasen: Jezus is het Lam van God, dat de zonden van de wereld wegdraagt. De keten is verbroken! Eerbiedig mogen wij aan tafel gaan met de Koning die Knecht werd, met de Leeuw uit de stam van Juda, die een Lam werd. Hij heeft álles volbracht, en Hij vraagt aan ons om Hem gehoorzaam te zijn, om Hem te dienen. Merk je het hier, in Markus 11 en in Markus 14? Voortdurend is Jezus de eerste. Hij gaat voorop, Hij zorgt voor ons. De bovenzaal is al gereinigd. En Hij roept óns om te doen wat ónze taak is, net als die twee discipelen. Om te gehoorzamen aan wat Hij zegt. Zó mogen we Hem volgen, waar Hij met ons gaat. We mogen Hem volledig vertrouwen, want Hij gaat voor ons uit.

4. Vertrouw op Jezus!

Ik las deze week een artikel op de website van CVandaag, dat is een christelijke website met dagelijks een nieuwsbrief. Het artikel was geschreven door Geerten van Breugel, onze eigen Geerten van Breugel, ons gemeentelid, die werkt bij CVandaag. In het

artikel vertelt hij dat hij laatst in Oeganda was om daar verslag te doen van een aantal projecten van de stichting Compassion. En daar, in Oeganda, ontmoette hij ds.

Conard Sunday (zie foto). Conard Sunday bedankte Geerten en de andere leden van de groep voor alle hulp. Maar gaandeweg ontdekte Geerten wat deze man zélf eigenlijk allemaal doet. Dat is indrukwekkend.

Conard Sunday verloor zijn vader toen hij tien was en zijn moeder toen hij elf was. Hij zwierf met zijn broertjes en zusjes op straat. Uiteindelijk mocht hij met zijn broertje in een kerk wonen. Daar kreeg hij eten en onderdak, en in ruil daarvoor maakte hij schoon en deed hij klusjes.

In die kerk ontmoette Conard zijn later vrouw Asha. Ze trouwden en kregen vijf kinderen. Ze hebben geen groot huis, maar ze hebben naast die vijf eigen kinderen nog tien andere kinderen in huis opgenomen. Conard zegt er dit over: 'Ze hebben allemaal een schrijnend verhaal. Daar kunnen we toch geen "nee" tegen zeggen? We hebben een huis en genoeg liefde.'

Geerten beseft: dit is een man aan wie ik kan vragen hoe je Jezus moet volgen. En dan zegt Conard het volgende: 'We live a sacrificial life, we leven een zelfopofferend leven. We eten vaak weinig, maar als de kinderen wat hebben, is het goed. Het voedsel wat we nu in huis hebben is voor vandaag en morgen. Daarna weten we niet zeker of we genoeg hebben, ook niet voor onze jonge kinderen. Sommige mensen plannen, dagen, maanden, zelfs jaren vooruit. Maar wij hebben geleerd om als een waa nzinige op de Heer te vertrouwen. *Madly, carelessly.*' Conard lacht luid, alsof hij het een domme vraag vindt. 'Vertrouw op de Heer, dat is alles wat ik kan zeggen.'

Ik las het en ik dacht aan ons jaarthema: 'Aan tafel.' Hoe bereid je je voor om aan tafel te gaan? Hoe bereid je je voor als je niet weet of je morgen of overmorgen iets te eten hebt? Hoe bereid je je voor als de Meester je vooruit stuurt? Hoe bereid je je voor op het Heilig Avondmaal? Dit is het antwoord: 'Vertrouw op de Heer, als een waanzinnige, *madly, carelessly.*' Want Hij is al vooruit gegaan. Hij hééft alles al voorzien. Vertrouw op Hem, als je het hoort: 'Kom dan, want alle dingen zijn gereed. De Meester is er en Hij roept u.' Amen.